

Hogyan javult meg a kállói harangozó?

(Kállói anekdota)

Egy időben igen elterjedt szokás lett a kállói katolikus hívek között, hogy mise után megálltak a templom előtt, és az ismerősök napraforgómagot rágcsálva elbeszélgettek kisebb csoportokban. Az is szokás volt, hogy a templom ajtaját egész nap nyitva tartották, csak késő este csukta be a harangozó.

Ez az eset még azokban a régi időkben történt, amikor a gazdák reggeli harangszókor kihajtották állataikat az utcára, ahonnan a kanász és a gulyás tiszte volt tovább hajtani és egész nap legeltetni, esti harangszóra pedig hazaterelni.

A harangozó dolga volt a sekrestye rendben tartása, a papi ruhákról való gondoskodás, a harangzó, a templom nyitása, zárása.

Egy este a hazafelé tartó nyájból egy jókora fekete süldő a maghéjat turkálva betévedt a templomba. A harangozó nem vette észre, és becsukta. Hazafelé menet betért a kocsmába. Ott a poharat ürítgetve azon vitatkozott a komájával, vajon az ördög milyen formában jelenik meg, amikor a bűnös lelket pokolra akarja vinni. A harangozó, mint jól értesült egyházi ember, azt vallotta, hogy az ördög csak a lélek számára látható, földi embernek láthatatlan, míg komája váltig bizonygatta, hogy az ördög hol ilyen, hol olyan alakban megjelenik, néha fekete macska, öregasszony, patáslábú legény... stb. és már viszi is az embert testestől-lelkestől. Késő éjszakáig folyt az ital és a vita.

Még csak szürkült, amikor a harangozó másnaposan, zúgó fejjel indult, hogy meghúzza a harangot „reggeli harangszóra”. Amikor kinyitja a templomajtót, a templomból aláront valami feketeség, hátára kapja, és már viszi is. Szegény ember abban a pillanatban szentül hitte, hogy őt már az ördög viszi.

Kétségbeesetten kiabálta: „Tisztelendő úr! Engemet már visznek!” A közelben járó kanász jót nevetett a disznó hátán menetiránynak háttal lovagló harangozón, aki szerencsés szabadulása után messze elkerülte a kocsmát is, a kanászt is. De mondása szállóigévé vált Kállóban. Akkor mondták, ha valakit valami váratlan történés kizökkentett a tervezett, megkezdett tennivalójából.

Forrás: id. Kolárovcics Lajos szóbeli közlése